

[Hauch.]

dette Forslag før i Gaar, da det kom til at foreligge her, og det egentlige Arbejde er tilbage i Udvalget. Vi maa nu se, hvad det kan føre til, men den Forhandling, der hidtil har fundet Sted, og de Udtalelser, den højtærede Statsminister for sit Vedkommende har fremsat, aabner jo ikke store Muligheder. Jeg glæder mig imidlertid til at træffe den højtærede Statsminister i Udvalget, saa kan vi tales ved om det.

Med Hensyn til de Bemærkninger, som den højtærede Statsminister gjorde angaaende de Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar paa min Gruppes Vegne, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske faa Udtalelser. Den højtærede Statsminister opholdt sig ved de Vanskeligheder, der knytter sig til Beskæftigelsesspørgsmaalet her i Landet, og selv om den højtærede Statsminister ikke vilde acceptere Citatet om Arbejde og god Fortjeneste til alle, gentog den højtærede Statsminister dog, at dette havde været Regeringens Bestræbelser. Men hvad er der naaet? Naar Vælgerne skal fælde deres Dom, vil de opnaaede Resultater, som man jo i første Række maa hæfte sig ved, næppe være særlig flatterende for den højtærede Regering. Vi staar i Øjeblikket med en Arbejdsløshedshær paa — jeg ved ikke sikkert hvor mange — mellem 170 000 og 180 000, og jeg er aldeles ikke i Tvivl om, at man kunde hjælpe paa dette Forhold ved en forstandig Erhvervspolitik og i det hele taget en fornuftig Politik, som gav det private Initiativ det Raaderum, som det nu engang maa have for at kunne sætte Hjulene i Gang og bringe Virksomhederne til at florere. Men den nuværende højtærede Regering har lagt sin klamme Haand paa alt, og derfor udebliver Resultatet ikke.

Jeg vilde gerne i Tilknytning hertil minde den højtærede Regering om, hvad der fandt Sted den 1. Marts 1929 i Folketinget. Der blev af Folketingsmand Nygaard, De samvirkende Fagforbunds Formand, stillet en Forespørgsel til Statsministeren, det var dengang Madsen-Mygdal, til Handelsministeren, det var Stensballe, og til Indenrigsministeren, det var Krag, og denne Forespørgsel lød saadan: „Hvad agter Ministeriet at iværksætte for at sætte Erhvervene i Stand til at beskæftige de forhaandenværende Arbejdere, og paa hvilken Maade vil man modvirke den Forarmelse og Demoralisation, der er Følgen af den fortsatte Arbejdsløshed?“ Paa det Tidspunkt da man stillede denne Forespørgsel, og da Agitationen for ud over Landet med Eks-

empler, der skulde vise, hvor evneløs den daværende Regering var, havde man 80 000 arbejdsløse — nu har man ca. 100 000 flere.

Jeg foreholdt i mine Udtalelser i Gaar den højtærede Statsminister og Regeringen det rigtige i, at man tog disse Opgaver op, søgte at finde en Løsning af dem og søgte at finde en Vej ud af Erhvervenes vanskelige Stilling i Øjeblikket, idet jeg henviste til, at jeg følte mig ganske forvisset om, at Flertallet af den danske Vælgerbefolkning sluttede sig til den Opfattelse, at det vilde være en nyttigere Tidens Gerning. Jeg ved ikke, om det er et af de smaa Dyr, den højtærede Statsminister talte om, for saa kunde der jo godt komme den Tid, da de bed; i saa Henseende skal Statsministeren ikke føle sig helt sikker.

Saa talte den højtærede Statsminister om det Ændringsforslag, der var stillet af os i det høje Folketing, et Forslag, som jeg aldeles ikke tvivler om, at vi kommer til at tale om baade i Udvalget og ved anden Behandling af Sagen i det høje Landsting; det skal være mig en Fornøjelse at gaa ind i en Forhandling med den højtærede Statsminister om dette Forslag sammenlignet med det Forslag, der her foreligger, og som den højtærede Statsminister ønsker at faa sit Navn under.

I denne Forbindelse brugte den højtærede Statsminister det Udtryk, at Mindretallene appellerede nu til Medlidenheden, og den højtærede Statsminister gjorde gældende, at han paa et tidligere Tidspunkt af sin Tilværelse, da Ministeren repræsenterede et Mindretal i Tinget, ikke havde mærket meget til Hensyntagen til Mindretallet. Det er imidlertid ikke Medlidenhed, Vælgerbefolkningen i Øjeblikket kræver, men det er Retfærdighed i den Maade, hvorpaa den bliver behandlet. Det skulde den højtærede Statsminister være opmærksom paa; thi det kunde jo meget godt hænde, at de Valg, vi staar over for, og ikke mindst Folkeafstemningen, kunde give den højtærede Statsminister en noget anden Opfattelse og et noget mere menneskeligt Syn paa de foreliggende Forhold, saa han ikke just drog Medlidenhedsmomentet frem, hvor det drejer sig om den Ret, som det er naturligt for Mindretallet at kræve. Desuden vil jeg minde den højtærede Statsminister om, at den Forfatning, som f. Eks. Finland har, sikrer Mindretallene i langt højere Grad end det Forfatningsforslag, der er stillet som Ændringsforslag til anden Behandling af Venstre i Folketinget.

Men nu maa vi se, hvad Udvalgsfor-